

Foia românească

Vineri
28 mai
1999

Anul II
Nr. 21

(Serie nouă)

Săptăminal al românilor din Ungaria ❖ Fondat în 1951 ❖ 8 pagini ❖ 20 forinți

La Budapesta

Zilele minorităților

La sfârșitul săptămânii trecute în diferite sectoare ale Capitalei, unde s-au înființat autoguvernări minoritare, s-au organizat rînd pe rînd manifestări cultural-folclorice. Șirul bogat și variat al programelor care a constituit o adevărată sărbătoare a muzicii, cîntecului și dansului caracteristic minorităților naționale și etnice conlocuitoare, a antrenat numeroși oaspeți, iubitori ai tezaurului folcloric, popular, ai tradițiilor strămoșești. În activitatea de păstrare, cultivare și promovare a valorilor culturale ale naționalităților – ca o parte integrantă importantă a culturii generale

maghiare – au un rol hotărîtor diferitele echipe și formații artistice de amatori, soli ai cîntecului și dansurilor populare, care includ în repertoriul lor perle ale obiceiurilor caracteristice diferitelor meleaguri. Din păcate însă, parcă aceste valori culturale sînt pe calea pierzării, în cele mai multe cazuri din motive financiare, de asimilare continuă și de nefolosire permanentă a limbii materne respective.

La două „zile” destinate și minorității române ne-am deplasat și noi, primind anterior invitații.

ZIUA MINORITĂȚII ROMÂNE DIN SECTORUL V

În după-masa zilei de 21 mai a.c. (orele 15.00) la inițiativa Autoguvernării Minoritare Române din Centrul Orașului-Orașul Leopold, Budapesta – s-a desfășurat în sala festivă a Autoguvernării Belváros-Lipótváros **ZIUA MINORITĂȚII ROMÂNE** din sectorul V.

Cu acest prilej, la recenta manifestare culturală au sosit oaspeți care prețuiesc și respectă graiul strămoșilor, care măcar uneori mai visează românește, care se leagă sufletește de rădăcinile originii de naționalitate, dar în rîndul publicului s-au aflat și reprezentanți ai diferitelor organizații, ai Autoguvernării orașenești, dar acțiunea a fost onorată și de oameni aparținători altor minorități naționale și etnice, simpatizanți maghiari din acest sector.

Festivitatea actuală a început prin cuvintele de salut „Domnul v-a adus! Bine ați venit!”, rostite de profesorul pensionar **Petru Popuța** care a dirijat de altfel programul zilei.

În continuare s-a adresat publicului tot prin cuvinte calde și lucide președintele **dr. Gheorghe Mihăiescu**, exprimîndu-și satisfacția de posibilitatea de a fi împreună într-o zi a lunii atît de frumoase. Prin discursul său domnul Mihăiescu a dorit să accentueze că intenția de a organiza asemenea acțiuni e apreciazabilă și bună, însă experiențele sînt cu atît mai puține, dar orice început e greu și anevoios. Scopul primordial al zilei, precum ne-a afirmat președintele, era: prezentarea unor crîmpeie din cultura populară, folclorică strămoșească. În continuare a evoluat pe scenă membra Asociației Românilor din Budapesta, solistă de cîntece populare: **Daniela Sirca**, încălzind sufletele spectatorilor prin interpretarea (fără acompaniament muzical!) a unui buchet de cîntece populare românești din Banat, Sălaj, Alba-Iulia, sunîndu-mi și acum în urechi: „Răsărit-o luna plină”; „Pune măicuță dă cină”; „Sus, sus, sus la munte sus, Sus, sus, sus române sus”; „Auzit-am ieri la moară; Că bade-i beteag să moară”.

Domnul Popuța în ambele limbi a dat citirii un articol semnat de dînsul, apărut în săptămînalul „NOI” la 1 aprilie 1994, cu titlul „Fapte demne de urmat”.

Pe scenă au urmat maeștrii distinși ai artei populare, **soții Buha** din Chitighaz, minunata pereche neostenită prezentînd un mănunchi de dansuri populare specifice meleagurilor natale, la fluier cîntînd **Ioan Bandula**, din aceeași localitate bichișeană.

Ținuta, autenticitatea, modul și farmecul de interpretare al cîntece-lor și jocurilor au fost aplaudate ne-

conținut, drept dovadă a succesului și ca o adeziune față de bogăția, valoarea și frumusețea tezaurului cultural-folcloric românesc. Au urmat clipe de recitare (în limbile română și maghiară) de vicepreședinta **Ana Roxin**, declamînd un fragment de Dzsida Jenő, în traducerea lui **Vasile Roxin**.

La recepția cu care s-a încheiat ZIUA, interpreți, artiști, oaspeți, public – cu toții s-au bucurat de programul frumos și binereușit, de reîntîlnire, sînd la vorbe ore întregi, spicuiind din amintiri comune de odinioară...

ZIUA MINORITĂȚILOR DIN SECTORUL VII

La ora 18 a început manifestarea cultural-folclorică de mare amploare la Centrul de timp liber din piața Almássy, organizată de Autoguvernările minoritare care funcționează în sectorul VII, precum: română, croată, germană, armeană, sîrbă, a romilor, cu sprijinul centrului-gazdă.

Eva Kozma Frătean, președinta Autoguvernării minoritare românești din cartierul Erzsébetváros al Budapestei, înainte de începerea

programului propriu-zis ne-a informat că scopul principal al **ZILEI MINORITĂȚILOR** conlocuitoare se îndreaptă spre o întîlnire amicală de a se cunoaște reciproc, ca să știe unul despre celălalt, să cunoască aspecte din viața cultural-folclorică a minorităților naționale și etnice prezente.

Acțiunea recentă a început cu rularea unui film despre locurile caracteristice, monumentele istorice, instituțiile publice mai importante din sectorul VII al Capitalei.

În continuare, în fața unui numeros public și-au dat concursul rînd pe rînd naționalitățile în cauză, evidențînd importanța păstrării și promovării valorilor culturale specifice oamenilor aparținători diferitelor etnii. S-a oglindit semnificația cultivării artei populare, a cîntecului, dansului, obiceiurilor strămoșești care contribuie la supraviețuirea naționalităților aparte, la întărirea apartenenței, conștiinței de naționalitate.

După cuvintele de salut rostite de președinta **Eva Kozma Frătean**, a urmat programul cultural românesc, care – precum mi-a povestit dînsa – în prealabil se întocmise cam greu, pe motivul că oaspeții invitați (**Vasile Ciotea** și dansatorii din **Micherechi**) au refuzat în ultima clipă participarea, iar păstrătorii de tradiții din **Aletea**, în același timp au acceptat invitația unei autoguvernări minoritare numite românești din alt sector (VIII).

În această ordine de idei, tot **soții Buha** și **Ioan Bandula**, soli demni ai culturii românești, purtători de valori autentice, exemple demne prin ținuta lor morală au reprezentat cu succes românimea..

Farmecul înălțător de interpretare a dansurilor chitighăzene, modul de evaluare pe scenă, eleganța ținutei nestematei perechi **Ana** și **Gheorghe Buha** au fost aplaudate pe merit de publicul numeros.

Este adevărat că n-am urmărit pînă la sfîrșit programul cultural al naționalităților, totuși mi s-a format impresia că cultura, folclorul naționalităților îndeplinește un rol pregnant în cultura generală a țării.

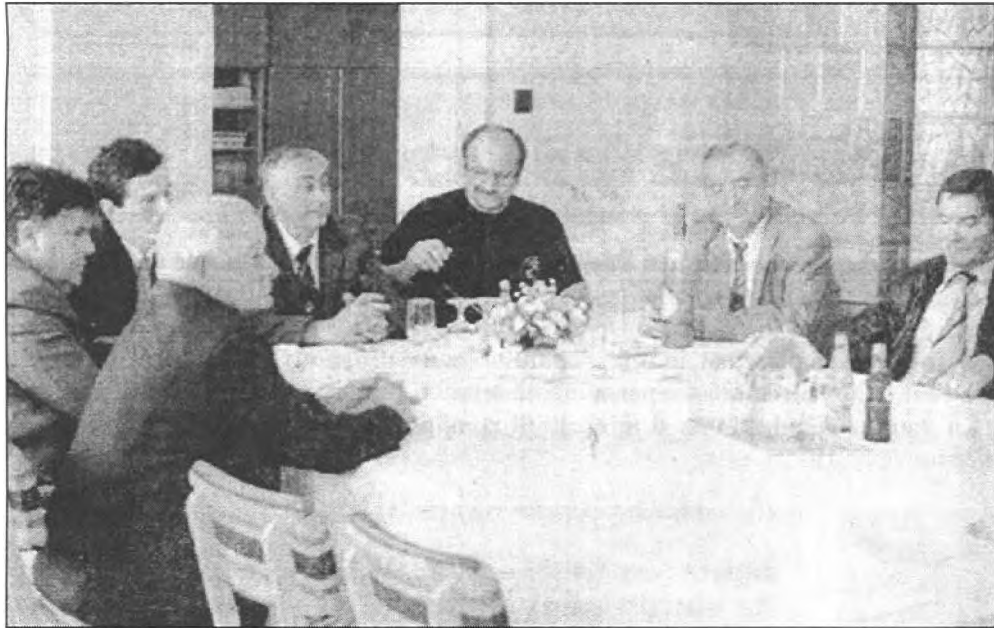
– E. Bányai –

Discuții deschise, constructive

În ziua de 21 mai a.c. la sediul Uniunii Culturale a Românilor din Ungaria a avut loc o întâlnire prietenească la care au participat membrii *Prezidiului U.C.R.U.* și cei ai *Editurii de carte și presă „NOI”*.

Într-o atmosferă prietenească cei prezenți au purtat discuții libere, deschise și constructive, vizând elaborarea unor modalități de colaborare între cele două instituții, de gospodărire mai economică precum și de îmbunătățire a condițiilor de funcționare a Editurii. Totodată s-a hotărât elaborarea unor priorități în scopul dezvoltării parcului de calculatoare, care ar duce la apariția la nivel mai ridicat a publicațiilor românești.

În a doua parte Prezidiul a luat măsuri privitoare la timpul și modul convocării Adunării generale a Uniunii Culturale a Românilor din Ungaria.

Adunare generală la Darvas

La 15 mai a.c. a avut loc adunarea generală a Uniunii Autogovernărilor Românești din județul Hajdú-Bihar. Pe ordinea de zi au figurat probleme curente și un informativ cu privire la stadiul actual al modificării Legii privind drepturile minorităților naționale și etnice.

Având în vedere importanța temelor, organizatorii au invitat la dialog și reprezentanții organelor competente.

După ce **Ioan Tanaszi**, președintele Uniunii județene a trecut în revistă activitatea de până acum a Uniunii, **József Láy**, vicepreședintele *Comisiei parlamentare pentru Drepturile Omului, Minorități și Culte* a precizat că comisia în cauză va face totul pentru adoptarea unei norme juridice cu ajutorul căreia – după o lungă tăgădăneală – în fine ar fi posibil înființarea Autogovernării pe Țară a Românilor din Ungaria.

După părerea vorbitorului modificarea trebuie să se refere numai la constituirea autogovernării pe țară nu și la autogovernarea Capitalei.

După toate probabilitățile dezbaterile generale a modificării legii va avea loc pe la sfârșitul lunii mai a.c. Și dacă această modificare – care va fi înaintată de József Láy – va fi aprobată de Parlament, atunci nu e imposibil ca pe la sfârșitul lunii iunie să se înființeze noua autogovernare pe țară a românilor din țara noastră. (j)

Înfrumusețarea comunei

În ultimii ani la Micherechi a început o dezvoltare dinamică, dezvoltare care continuă și în zilele noastre. Primul pas l-a însemnat clădirile noilor case familiale, urmat de turnarea trotuarelor din beton.

Iar acum atenția se îndreaptă și spre înfrumusețarea mediului, străzilor din comună.

La sfârșitul săptămânii trecute peste o sută de elevi și peste două sute de adulți au participat la muncă voluntară. Elevii au adunat deșeuri, gunoarie de pe teritoriul public al localității, angajatele autogovernării au plantat flori. Consilierii au amenajat un teren de joc în strada Dózsa. Jucăriile din lemn au fost pregătite de timplarul **Vasile Farkas**, originar din Micherechi. Iar jucăriile vechi din fier au fost reparate și vopsite de membrii Asociației Românilor din Micherechi. Membrii asociației sportive au sădit tei și mesteacăn în parcul de odihnă din centrul comunei.

Participanții la munca voluntară după-masă au avut posibilitatea să participe la programe sportive și distractive. (j)

Ei, Bace Petre, Bace Petre...

De pe o fișă redactată în limba maghiară am aflat întâmplător, că autogovernările minoritare numite românești din sectoarele Józsefváros, Terézváros și Rákoskeresztúr din Budapesta organizează ziua culturală a naționalității române. Programul s-a anunțat pe „Duminica Rusaliilor”, pentru 23 mai 1999. Au răspuns la invitație membrii Ansamblului folcloric din Aletea, care însă n-au remarcat... Rusaliile românești sînt cu o săptămână mai târziu, decît cum anunțase invitația expediată de acei neromâni, care formează așa-numitele autogovernări minoritare românești în mai mult de zece sectoare din Capitală.

Mai trebuia să fie știut pentru aleteni, că invitația de „Duminica Rusaliilor” vine de la persoane dubioase, care s-au angajat să reprezinte cultura, tradiția românească, fără însă să aibă vre-o legătură cu comunitatea noastră, fără să ne cunoască limba, cultura, tradițiile. De aceste persoane necinstite s-au delimitat categoric reprezentanțele românești din Ungaria, mai întîi Autogovernarea pe Țară, Uniunea Culturală a Românilor din Ungaria, Societatea Culturală a Românilor din Budapesta, Autogovernarea Minoritară Românească din Bătania, Autogovernarea și Asociația Românilor din Seghedin, mai apoi și noua Uniunea a Autogovernărilor Românești din Ungaria, organizație din care face parte și Autogovernarea Minoritară Românească din Aletea. A luat o poziție fermă în această problemă și premierul Guvernului Ungariei, care la rîndul său a declarat necinstit și inacceptabil acel procedeu, care a permis să se producă o situație în care românii din Ungaria au rămas în minoritate în autoconducerile lor. Oficiul pentru Minorități propune pentru Parlamentul Ungariei modificarea cu urgență a legii naționalităților pentru ca să se asigure formarea autogovernării pe țară a românilor cu excluderea constituirii autogovernării pe Capitală, numai astfel putînd împiedica ca aceasta din urmă să fie formată numai de neromâni.

Cert este, prezența ansamblului românesc al aletenilor la programul „de Rusalii” din sectorul VIII al Budapestei a legitimat existența acestor autogovernări neromânești. Dar aletenii au fi ui-

tat, că noile lor cunoștințe sînt persoane, care la rîndul lor au refuzat categoric să ajute românii din Ungaria să-și formeze autogovernarea pe țară? Aceste persoane fătarnice din capitală în luna februarie 1999 n-au venit nici la Giula, dar nu s-au ostenit să fie prezente nici la adunarea convocată a doua oară la ei acasă, la Budapesta. Conform legii, fără prezența lor formală nu putea fi declarată validă adunarea generală. Cei care s-au bucurat cu o săptămână înainte de Rusaliile ortodoxe de iscusiții dansatori din Aletea, cu cîteva luni mai devreme și-au bătut joc de toți acei români, inclusiv de românii aleteni, care și-au dorit formarea reprezentanței legale pe țară, călătorind chiar sute de kilometri din pricina unor persoane necinstite, reabilitați acum de românii aleteni.

Aceste formațiuni politice absurde din Budapesta, după ce și-au stabilit un anume loc pe baza unor împrejurări precare, caută acum legături pentru a-și demonstra și rostul existenței lor. Spre fericire cele mai multe comunități românești au recunoscut sensul detașării categorice a reprezentanțelor noastre de aceste persoane dubioase, cu adevărat dăunătoare și periculoase pentru onoarea neamului, inclusiv pentru cinstea românilor din Aletea.

Păstrătorii de tradiții din Aletea constituie o puternică comunitate românească în Ungaria. Munca lor poate fi considerată unică în țară și prin faptul, că la ei activează trei generații, care contribuie la promovarea tradițiilor culturale românești printr-o activitate concretă, de mare valoare artistică.

Bace Petre Sabău, Gheorghe Gal și Gheorghe Bágy se enumerează de zeci de ani printre cei mai buni dansatori români din Ungaria. Cei cărora le stă în putință, trebuie să ajute împlinirea strădaniilor lor. Cu toate acestea, pe baza celor enumerate aici, îmi pare rău, că președintelui Autogovernării românești din Aletea nu i-a reușit să-i convingă pe membrii ansamblului din loc să nu răspundă la invitația primită de la persoane, care n-au cum să recunoască adevărata valoare a artei urmașilor lui Gheorghe Turla.

Ștefan Frățean

Au fost sprijinite din nou programe românești

Departamentul pentru Minoritățile Naționale și al Relațiilor Externe din cadrul Ministerului Învățămîntului a inițiat un concurs pentru sprijinirea unor acțiuni, tabere de lectură, de păstrarea tradițiilor și instructaj.

La acest concurs public s-au putut prezenta autogovernări minoritare, școli cu limba de predare în limbile minorităților, precum și școli unde limba se predă ca obiect de studiu. De altfel (tabăra prevăzută) a trebuit să aibă o durată de minimum 7 zile și să participe minimum 15 copii.

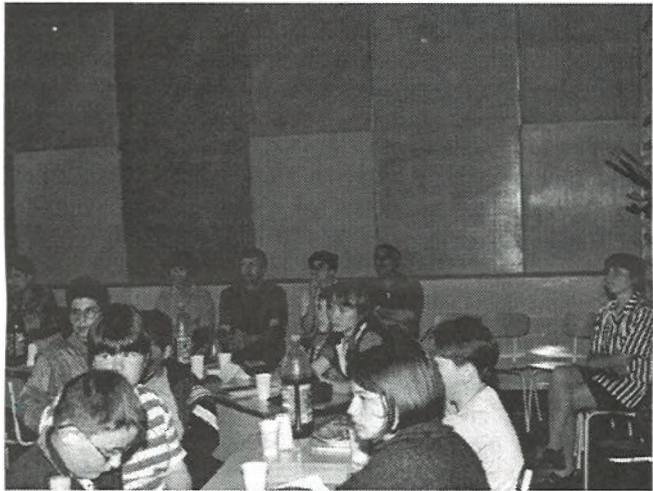
Recent s-a comunicat rezultatul concursului. Mai jos publicăm lista organizațiilor românești care au primit subvenție.

<i>Scoala generală din Apateu</i>	150.000 ft.
<i>Autogovernarea minoritară română din Bătania</i>	100.000 ft.
<i>Scoala generală română din Giula</i>	150.000 ft.
<i>Autogovernarea minoritară română din Pocei</i>	100.000 ft.
<i>Scoala generală din Săcal</i>	100.000 ft.
<i>Autogovernarea minoritară română din Giula</i>	100.000 ft.
<i>Scoala generală din Micherechi</i>	200.000 ft.
<i>Autogovernarea minoritară română din Seghedin</i>	100.000 ft.
<i>Scoala generală din Bedeu</i>	200.000 ft.

În total: 1.200.000 ft.

La Săcal

Întîlnirea elevilor bihoreni

Pentru tineretul școlar se organizează în cadrul activităților extrașcolare tot mai multe și variate acțiuni, întreceri menite să activeze această generație, ținându-se seama de faptul că aceasta este vârsta cînd omul este cel mai receptiv.

Ospitalitatea și bunul simț organizatoric al conducerii Școlii generale din comuna bihoreană Săcal motivează faptul că în cursul zilei de 20 mai a.c. s-a desfășurat cu succes întîlnirea elevilor sosiți din localități bihorene, unde funcționează autoguvernări minoritare române, chiar dacă la școlile locale din anumite motive nu se mai predă limba și literatura română. Scopul primordial al cadrelor didactice și al tineretului școlar sosit din Apateu, Bedeu, Jaca, Pocei și localitatea-gazdă era să se cunoască mai bine unii pe alții, legarea noilor prietenii, posibilitatea schimburilor de experiență, discuții libere, distracție plăcută.

În această ordine de idei, primind invitație prealabilă, am asistat și noi la șirul bogat și variat al programului recent, care a început cu o întrecere. Concursul intitulat „Cine știe mai mult despre România?” a fost precedat de o parte „oficială”, directorul **Alexandru Trippon** salutînd oaspeții prezenți – printre care și pe **Ioan Tanaszi**, vicepreședinte al Uniunii Autoguvernărilor Românești din Ungaria, președinte al Uniunii Autoguvernărilor Minoritare Române din județul Hajdú-Bihar, profesori, directori școlari și nu în ultimă instanță elevii înșiși (40 la număr).

Întrecerea propriu-zisă condusă și pregătită minuțios de profesorul **Alexandru Monok** (specialitatea istorie-geografie), director-adjunct al instituției de învățămînt locale, președinte al Autoguvernării minoritare române din Săcal, s-a axat pe o cultură generală (limbă, muzică, port popular, geografie, istorie etc.) avînd drept scop îmbogățirea cunoștințelor legate de țara învecinată.

Concursul (la care s-au folosit filme-video potrivite temelor alese) desfășurat „ca pe roate” a luat sfîrșit cu o apreciere pozitivă, la care toți concurenții au ieșit cîștigători, înmîinîndu-li-se tuturora cadouri, mici atenții, de care s-au bucurat foarte mult.

Pe urmă toți oaspeții însoțiți de gazdele primitoare, de la Căminul Cultural s-au deplasat la Căminul de zi al elevilor unde s-a servit o masă comună, care a fost urmată de servirea unei înghețate (drept cadou) în centrul localității.

Spre fericirea participanților mici și mari era o zi de primăvară minunată, soarele slujea neconținut. Chiar de o asemenea zi frumoasă aveau nevoie copiii, dat fiind că programul a continuat în mijlocul naturii, pe malul Crișului Repede, într-un mediu excelent. Timp pentru plictiseală nimeni n-a găsit – unii cu ajutorul binoculului au descoperit locuri de dincolo de frontieră, alții au făcut cunoștință cu pescuitul, iar cui i-a fost sete sau foame i-au stat la dispoziție suc și frîgărui. Spre orele serii, cu părere de rău s-au despărțit copiii, care au alcătuit o adevărată familie, reîntorcîndu-se acasă cu amintiri plăcute, cu gîndul întîlnirii la o asemenea acțiune și în anul viitor, în caz că se va putea asigura baza financiară, care de data aceasta s-a realizat prin concursuri reușite înaintate organelor: Moștenirea Culturală Națională, Departamentul pentru Relațiile Externe și Învățămîntul Public din cadrul Ministerului Învățămîntului, Oficiul Minorităților Naționale și Etnice.

Iar despre ziua reușită să „vorbească” în continuare imaginile!

– E. Bányai –

Printre eroi din povești

Copiii. Îmi place să-i ascult. Sînt sinceri, vorbăreți. Au păreri „concrete” despre orice îi întreb și îți povestesc cu entuziasm. Așa a fost și în trecutul apropiat, cînd am vizitat grădinița de copii din Micherechi.

În grupa mijlocie am rugat copilașii să-mi povestească despre spectacolul cu povestea „Drac în sac” al Teatrului „Jókai” din Békéscsaba din trecutul apropiat. Ansamblul acestui teatru a prezentat și pînă acum mai multe spectacole pentru copii la Micherechi. Printre actori îl putem aminti și pe cunoscutul actor Nándor Tomanek.

„În această poveste a fost un împărat, o babă-cloantă, o fată de împărat, un drac și o cătană... Mie cătana mi-o mai plăcut, fiindcă a făcut multe glume. Am tot ris de el... Știi ce o pățit împăratul roșu? L-au vrăjit, i-au furat coroana... Dracul și-a tot schimbat fața. A fost și bucătar. Dar de fiecare dată l-au prins că el e dracul, fiindcă coada i s-a văzut prin haine... Pînă la urmă, porcarul Misike a reușit să dezlege vraja și atunci împăratul i-a dat-o de soție pe fata sa... Au cîntat foarte frumos... Povestea aceasta nu am cunoscut-o, dar cîtim multe povești la grădiniță. Cele despre animale îmi plac mai mult: despre vulpe, cocostîrg, leu, furnică, fluturaș, șoricel, păsărică, iepure, broască...”

Nu am plecat din mijlocul copilașilor, pînă nu i-am ascultat și cîntînd românește.

Pe copiii din grupa mare i-am surprins adînciți într-o mică scenetă despre capra cu șapte iezi și lupul. Cu această poveste, copilașii se pregătesc pentru serbarea de bun rămas.

Fără să se simtă deranjați, au terminat povestea – și, probabil pentru a multă oară, cei care nu au jucat în scenetă au aplaudat spectacolul „colegilor”. După poveste a urmat exersarea poeziilor și cîntecelor din cadrul programului festiv. Dar cînd mi-am luat rămas bun, totuși au venit fuga la mine, și rînd pe rînd, cu toții – cam douăzeci de copii – au „ochit” în aparatul meu de fotografiat, pînă mi-a amorțit mîna.

În grupa mică și grupa mini nici cea mai mică atenție nu am primit: cu toții, și-au continuat jocul. Mesele și covorașele au fost încărcate de jucării. Băieții, firește și-au împlinit visele „construind” case, șosele pentru mașini. În același timp, fetițele, îmbrăcate în halat alb, au „gătit” în bucătărie, mai ales dulciuri.

Văzînd frumoasele decorații din această sală, m-am gîndit că nici eu nu aș lua în seamă lumea din afară, fiindcă m-aș simți foarte bine în acest loc...

— A.R. —

La Giula

Concurs de studii pe țară

În afara lecțiilor școlare zilnice, elevii au posibilitatea să de-a dovadă despre cunoștințele lor de limbă și literatură română și la diferite activități extrașcolare sau concursuri de specialitate. O asemenea acțiune este și concursul de studii pe țară (pe lîngă obiectele de studii obișnuite figurînd și disciplina română) organizat și de data aceasta la Giula, în ziua de 21 mai a.c. de Viorica Orosz Fábrián, referenta Biroului Național de Servicii pentru Învățămîntul Public.

Precum am aflat de la doamna Fábrián scopul principal al concursului este promovarea culturii românești specifice minorității noastre, îmbogățirea cunoștințelor legate de literatură română, de folclorul, de obiceiurile noastre strămoșești, adică de păstrarea identității și a limbii materne.

Asemenea anilor trecuți, concursul pe Țară oral a fost precedat de o fază școlară, cu probe în scris, lucrări care apoi au fost apreciate de organizatori.

Astfel, la faza orală – după preselecția în scris – au ajuns elevi din trei școli generale românești, anume: Chitighaz, Giula și Micherechi. Concursul s-a desfășurat – de data aceasta – la Școala generală cu limba de predare română din Giula. În fața juriului elevii au vorbit despre diferite teme, cum ar fi literatura, familia, au recitat, au spus povești, au dovedit cunoștințele lor legate de cultura, istoria, tradițiile românilor de pe aceste meleaguri.

Ca de obicei la orice concurs și la recenta întrecere anunțarea rezultatelor a însemnat momentul culminant. După ce s-a făcut rezumatul rezultatelor, s-a accentuat că și de data aceasta s-au obținut rezultate atît de frumoase, încît toți participanții au fost premiați. Cei clasați pe locurile I-III au primit cadouri valoroase. Aici trebuie să menționăm că premiile au fost finanțate de Autogovernarea minoritară locală din Micherechi și de Uniunea Autogovernărilor Românești din Ungaria.

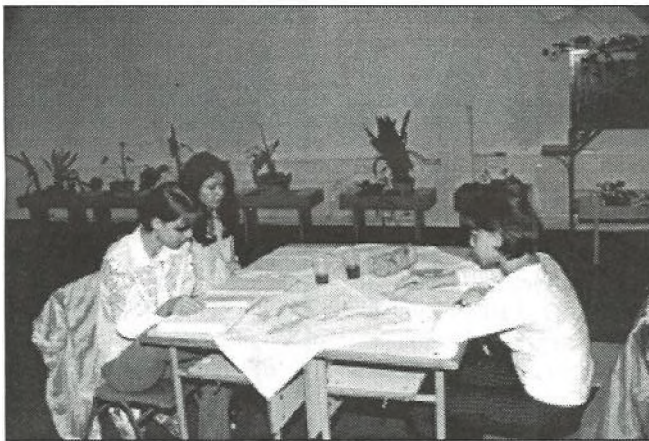
În fine, iată numele celor premiați evidențiați:

Locul I: Nicoleta Ruja (Micherechi)

Locul II: Marta Cioca (Micherechi),

Carmen Litiu (Chitighaz)

Locul III: Nicoleta Netea (Micherechi)

Întîlnirea „Cercurilor Perinița”

În ziua de 4 iunie a.c. se va organiza la Giula cea de-a VII-a Întîlnire a „Cercurilor Perinița”, organizată de Uniunea Autogovernărilor Românești din Ungaria. La ediția din acest an a întîlnirii, care are ca scop păstrarea și promovarea tradițiilor noastre, s-au înscris aproape toate școlile românești din Ungaria. Numărul participanților va fi și de data aceasta peste 300.

(1)

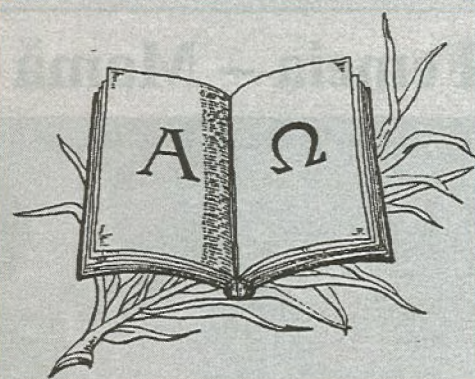
„Cupa Prieteniei” din nou la Lökösháza

Fosta „Cupa Coșbuc”, iar din anii '90 „Cupa Prieteniei”, o competiție sportivă pe țară cu o vechime de un sfert de secol, constituie o posibilitate foarte bună de întrunire a elevilor noștri, ai pedagogilor școlilor minorității noastre, pentru discuții libere, distracție și schimb de experiență. Din păcate, la începutul anilor '90 s-a întrerupt acest șir de acțiuni sportive. În acest an competiția iarăși a ajuns în pericol, fiindcă concursul apatenilor, – care ar fi fost organizatorii din acest an ai competiției – nu a fost sprijinit de Fundația Publică „Pentru Minoritățile Naționale și Etnice din Ungaria”. Competiția sportivă totuși a fost salvată. Conducerea școlii din Lökösháza, împreună cu Uniunea Autogovernărilor Românești din Ungaria și Autogovernarea minoritară română din localitate s-au angajat la organizarea ediției '99.

Astfel cheltuielile de participare vor fi acoperite de autogovernările minoritare din localitatea respectivă, iar restul cheltuielilor de organizatori.

Competiția sportivă va avea loc deci din nou la Lökösháza la 28 mai a.c. La întrecerea sportivă s-au înscris aproape toate școlile unde se predă româna.

(2)

ACTUALITATEA RELIGIOASĂ

EDITORIAL

Familia Puternică prin Ascultare

După cum v-am promis, doresc ca în această nouă ediție a suplimentului să studiem prima condiție dintre cele patru, pe care o familie trebuie să le respecte pentru a deveni ceea ce Dumnezeu a intenționat să fie: o familie fericită și puternică.

Într-unul dintre numerele anterioare am înțeles că familia este ca o casă care se construiește cu înțelepciune, se întărește prin pricepere și cămările ei se umplu de toate bunătățile de preț și plăcute, prin știință.

Societatea de astăzi are nevoie de familii sănătoase și puternice, iar familiile pentru a fi bine construite sau înălțate au nevoie de înțelepciune, pricepere și știință. Cine le poate oferi acestea și cum pot fi ele dobândite, vom putea descoperi studiind condițiile pe care Scriptura le pune, mai precis Dumnezeu – Creatorul familiei.

În rândurile următoare ne vom concentra atenția asupra ascultării, încercând să înțelegem de cine trebuie să ascultăm, când trebuie să ascultăm și cât trebuie să ascultăm.

Vă invit să deschidem împreună Sfânta Scriptură la cartea Deuteronom, capitolul 6, versetul 4: „Ascultă, Israele! Domnul, Dumnezeu nostru, este singurul Domn”.

De la începutul vremurilor, Dumnezeu a fost atât de preocupat de familie încât ne-a pus la dispoziție instrucțiunile Sale fundamentale, care să o facă puternică și să o păstreze tare. Înainte ca El să vorbească despre muncă sau despre un guvern civil, școală, lege, petreceri sau menținerea sănătății, Dumnezeu a formulat principiile de bază ale sănătății și fericirii familiale.

Imaginați-vă vă rog, Dumnezeu reamintește prin Moise această poruncă, poporului evreu într-un moment foarte important. Asistăm la o scenă de familie, când soți, soții și copii, cu zecile de mii sunt la granița unui teritoriu dușman, gata să invadeze Canaanul pentru a lua în stăpânire Țara Promisă. Înainte ca aceste familii să poată ocupa Canaanul, ei trebuie să-l invadeze și să-l cucerească. O dată realizat acest lucru, ei se vor putea instala și vor putea începe să trăiască normal. Însă tocmai acest fapt îl interesează cel mai mult pe Domnul. O dată „instalați”, dacă nu vor fi atenți, vor deveni moi, uitându-L pe Dumnezeu și începând să se închine la alți dumnezei. Poate ne vom întreba: de ce părăsirea lui Dumnezeu putea să fie un pericol pentru fericirea familiilor lor?

Să nu uităm, Dumnezeu a creat familia în grădina Eden. Cine poate să cunoască cel mai bine modul în care poate să funcționeze o familie, dacă nu Cel care a creat-o? O familie fericită se construiește în jurul Creatorului, încrezându-se și fiind dependentă de Dumnezeu.

De fapt, o familie puternică are cel puțin trei membri: Dumnezeu, soțul și soția. Astăzi soțul și soția, pentru a aduce pacea în familia lor, apelează la tot felul de consilieri, psihatri, ghicitori, vrăjitori, punându-L de o parte în mod intenționat pe Dumnezeu. Însă porunca Lui rămâne aceeași și astăzi: „Ascultă... Domnul Dumnezeu este singurul Domn”. Indiferent de adâncimea durerilor, de gravitatea problemelor, de multe neînțelegeri din familiile noastre, atâta timp cât eforturile noastre de a reface bucuria din familie sunt îndreptate spre orice altceva și nu înspre Dumnezeu, falimentul familiilor este sigur. Dumnezeu este unic, este de neînlocuit și este singura sursă pentru unitatea și tăria familiilor noastre. Soțul, soția și copiii trebuie să aibe mereu în minte gândul: „Domnul, Dumnezeu nostru, este singurul Domn”.

Această unitate a credinței în jurul lui Dumnezeu aduce unitate și între cei doi. Când ascultarea este deplină pe verticală, cu Dumnezeu, ascultarea între soț și soție devine sinceră, sănătoasă și constructivă: dispare minciuna, teama, rezervele, neîncrederea. Membrii familiei învață să comunice, aspect foarte important pentru armonia din familie. Ei învață să pună un timp de o parte pentru a sta de vorbă unii cu alții, pentru a împărtăși neazuri, bucurii, temeri, speranțe. Când unul din familie își deschide gura pentru a spune ceva, nu mai este o sursă de supărare, ci dimpotrivă un motiv de bucurie și de apropiere sufletească.

Familiiile care ascultă continuu adevărul nu plutesc și nu se lasă duse de vânt fără țintă. Membrii familiei vâslesc împreună.

În ediția viitoare a suplimentului vom studia o altă condiție pentru o familie puternică: educația copiilor.

Pastor Daniel Burtic

Ziua de 1 mai va rămâne o zi de neuitat pentru familiile **Baci** din Geneva, Elveția și **Cefan** din Micherechi, Ungaria. Copiii acestor familii – **Ovidiu** și **Vivien** – au hotărât să încheie legământ pe viață unul cu altul. Cununia religioasă a fost oficiată în Biserica Baptistă din Micherechi.

La nuntă au participat invitați din România, Republica Moldova, Germania, Elveția, respectiv din Ungaria.

Duminică 23 mai, Biserica Baptista Română din Micherechi a avut bucuria de a se întâlni în jurul Cuvântului lui Dumnezeu cu pastorul **Petru Găină**. Dumnealui este pastorul mai multor Biserici din zona **Oțelu Roșu**, din România.

Mărturia vieții lui trăite împreună cu Dumnezeu, cât și

Pastor Petru Găină la 1 știre

multele experiențe pe care le are în urma slujirii ca pastor au constituit motiv de încurajare pentru întreaga Biserică. Invitația dumnealui adresată fraților și tinerilor din Biserica de a face o misiune la Sarmisegetuza (capitala Daciei Române) a stârnit interes și dorința de a ajunge și la frații români, din inima României.

În zilele de 27 și 28 mai, la Lugoj s-a desfășurat Con-

Delegația Bis. Bapt. din Micherechi la cel de-al XXXII-lea Congres al Cultului Baptist din România

gresul Uniunii Baptiste din România. La această mare sărbătoare a participat și o delegație reprezentativă a Bisericii Baptiste Române din Micherechi, constituită din frații: **Daniel Burtic**, **Gheorghe Ruja**, **Cefan Vasile**, **Pop Teodor**, **Pop Aurel** și **Cefan Kitti**.

Cu această ocazie frații din Micherechi au avut posibilitatea să cunoască mai bine conducerea Uniunii Baptiste, cât și principiile, proiectele și realizările acesteia. De asemenea, a fost o bună ocazie de a înnoda noi relații cu păstori Bisericii din România, reușind astfel să stabilească noi schimburi de experiență.

Congresul desfășurându-se într-o atmosferă solemnă, toți cei care au participat au recunoscut că timpul petrecut la această sărbătoare a fost câștigat și i-a îmbogățit mult.

Duminică 30 mai, Biserica Baptistă Română din Micherechi a sărbătorit Rusaliile sau Pogorârea Duhului Sfânt.

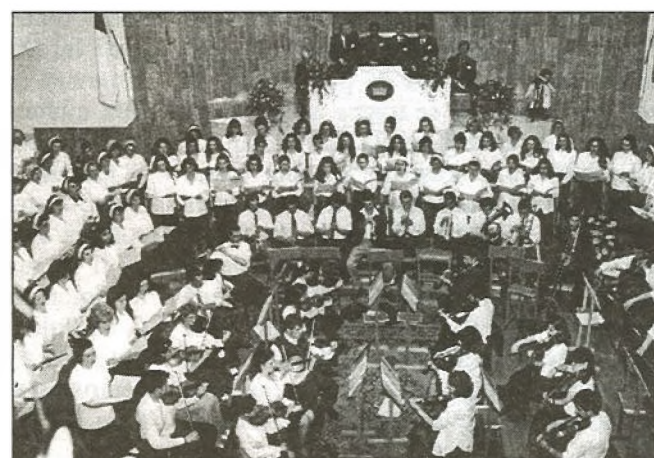

Ordinarea noii conduceri

Cu două mii de ani în urmă, la sărbătoarea Cincizecimii Duhul Sfânt s-a coborât pe pământ așa după cum Domnul Isus promisese. Sărbătoarea Cincizecimii era una din principalele sărbători religioase ale anului. Cincizecimea fusese la început o pereche de sărbători agricole și celebra începutul primului seceriș al anului. Înainte ca grâul neseccat să fie copt și gata de cules, se tăia un snop și I se aducea lui Dumnezeu ca primă roadă (Levitic 23:9-11). Cincizeci de zile mai târziu (adică în Ziua Cincizecimii), se coceau două pâini din prima făină măcinată din grâul proaspăt secerat și erau aduse tot ca prime roade lui Dumnezeu (Levitic 23:15-17). Vremea secerișului era întotdeauna un prilej de veselie în orice economie privată. În Israel bucuria era naturală și sacră în același timp.

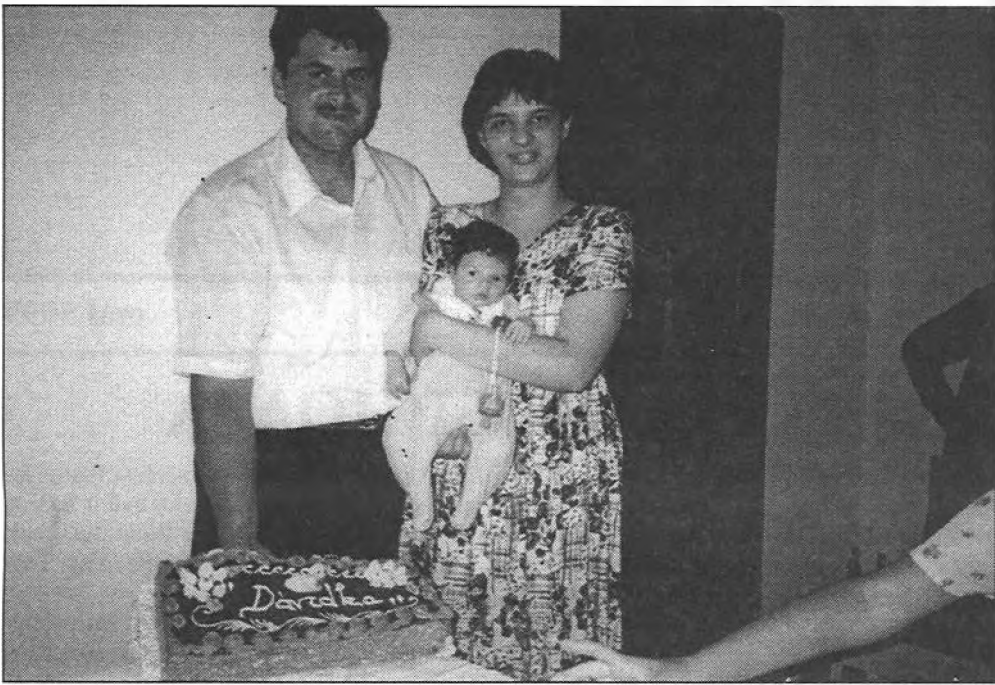
La cincizeci de zile de la învierea Domnului Isus, în Ziua Cincizecimii, Duhul Sfânt a venit ca prima roadă a unei moșteniri mai mari, o arvună și o garanție a restaurării definitive a creației (Efeseni 1:13-14).

De Rusalii, la Biserica Baptistă Română din Micherechi bucuria prin puterea Duhului Sfânt a fost deplină.

Clipe de laudă și închinare

Femeia – Mamă în Vechiul Testament și în Societatea Contemporană

Familia Croitoru cu băiețelul David

Într-una din edițiile anterioare am încercat să facem un portret al femeii din timpurile Vechi Testamentale, în acest număr însă ne propunem să facem o paralelă între portretul mamei din perioada Biblică și portretul mamei din zilele noastre.

Cu toții vom recunoaște că viața unei mame din timpurile de mult trecute era mult mai grea decât astăzi. Fără medicamentele și calmantele moderne, nașterea era o experiență foarte dureroasă. De fapt, numeroase mame mureau în timpul nașterii (Genesa 35:18-20; 1 Samuel 4:20). În ciuda acestor pericole, majoritatea femeilor voiau să aibă copii.

A fi o soție și o mamă bună era foarte important pentru o evreică. Cea mai mare onoare pentru o femeie ar fi fost să-L nască pe Mesia. Nu e greu de imaginat plăcerea Mariei când îngerul Gabriel a salutat-o cu aceste cuvinte „Plecăciune, ție, căreia ți s-a făcut mare har; Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei!” (Luca 1:28). El a continuat explicându-i că ea urma să devină mama lui Mesia. Salutul cu care a întâmpinat-o Elisabeta a fost asemănător (Luca 1:42).

În ce privește munca, după criteriile actuale, viața zilnică a mamei israelite nu poate fi considerată ca foarte pasionantă. Timpul ei era foarte încărcat, iar munca ei foarte grea.

Ea se scula în fiecare dimineață înaintea tuturor ca să aprindă focul în cămin sau cuptor. Hrana principală a evreilor era pâinea. Într-adevăr, cuvântul ebraic pentru „hrană” (*ohel*) era sinonim cu pâine. Una din sarcinile soției consta în măcinarea grâului ca să facă făină. Lucrul acesta necesita mai multe operații, toate făcute manual, căci ea nu avea roboți electrici de care beneficiază femeia modernă!

Ea folosea măcăciuni, paie sau chiar balegă de animal drept combustibil. Îi pune în general pe copii să strângă materialul pentru foc, dar dacă erau prea mici să plece din casă, trebuia s-o facă ea însăși.

Fiecare familie avea nevoie de apă. Uneori își construiau un rezervor al ei, ca să stocheze în el apa de ploaie; dar de cele mai multe ori se trăgea apa dintr-un izvor sau o fântână situată în mijlocul satului. Mai multe orașe din Vechiul Testament erau construite deasupra unor izvoare subterane: Meghido și Hațor, de exemplu. În acest oraș din urmă, femeile se duceau la o fântână adâncă, coborau două rampe de nouă metri săpate de om, apoi cinci scări diferite până la tunel și mai coborau niște trepte până la nivelul apei pentru a-și umple urciul mare. Trebuia

ca ele să fie foarte puternice ca să urce la suprafață ducând greul urciul plin, dar aveau parte și de bucurii în timpul asta: faptul de a căuta apă le dădea ocazia să stea de vorbă cu celelalte femei din sat. Ele se strâneau deseori în jurul locului de unde scoteau apa seara sau dimineața devreme ca să schimbe vești și să bârfească (Genesa 24:11).

Soția trebuia de asemenea să confecționeze îmbrăcămintea familiei ei. Copiii sugari aveau nevoie să fie alăptați, supravegheați și spălați, iar mai târziu mama lor îi învăța buna-cuviință. Ea le învăța pe fiicele mai mari să gătească, să coasă și să îndeplinească alte datorii pe care le aveau soțiile evreice.

În plus soția trebuia să ajute la strânsul recoltei (Rut 2:23). Ea pregătea și niște fructe – măsline și struguri – ca să facă conserve din ele.

Așadar viața unei mame din perioada Vechiului Testament era nu doar grea, ci și plină de pericole și asta în fiecare zi.

Aș dori acum însă să pătrundem puțin în viața unor mame mai deosebite și anume mamele regine. Autorii cărților 1 și 2 Regi, precum și 2 Cronici ne vorbesc mult despre reginele-mame. Când îi menționează pe cei douăzeci de regi care au domnit în Iuda între epoca lui Solomon și cea a exilului, numai o singură dată n-au vorbit despre regina-mamă. Un exemplu tipic în această privință este dat în 2 Regi 14:1-3: „În al doilea an al lui Ioan, fiul lui Ioahaz, regele lui Israel, Amația, fiul lui Ioas, regele lui Iuda, a devenit rege. El avea douăzeci și cinci de ani când a devenit rege și el a domnit douăzeci și nouă de ani la Ierusalim. Și numele mamei lui era Iehoadin din Ierusalim. Și el a făcut ce este drept în ochii Domnului.”

Presupunem că mama regelui era o personalitate importantă în Iuda. Din nefericire nu știm mare lucru despre rolul ei în guvern sau în societate.

O altă regină-mamă a avut o influență decisivă. Deoarece Adonia era cel mai în vârstă dintre fiii care-i mai rămăseseră în viață lui David, se gândea că are dreptul să devină regele lui Israel după tatăl său. Mai multe persoane de rang înalt i s-au asociat, inclusiv Ioab, generalul sarmatei și preotul Abiatar. Dimpotrivă, profetul Natan și un alt preot numit Ţadoc au scotit că Solomon, un alt fiu al lui David, va fi un rege mai bun. Bat-Şeba, mama lui Solomon, l-a făcut pe David să promită că Solomon va fi rege (1 Regi 1:30). Solomon a fost recunoscător mamei sale pentru ceea ce a făcut în favoarea lui (1 Regi 2:19).

Unele regine-mame n-au fost tratate cu atâta respect. Când regele Asa a făcut reforme religioase în țară, a izgonit-o de la curte pe mama lui, căci ea poruncise să se sculpeze o statuie a zeiței Astartee. Scotind că aceste lucruri erau vrednice de muștrare, regele Asa a izgonit prostituatele sacre și a distrus toți idolii, inclusiv cel al Astartei. El n-a poruncit uciderea mamei lui, dar a privat-o de toată puterea pe care o avea (1 Regi 15:9-15).

Atalia, mama lui Ahazia, era o regină-mamă care avea multă putere. Când fiul ei a fost omorât într-o bătălie, ea a pus mâna pe tron și a vrut să-i execute pe toți pretendenții legitimi la putere. Unul dintre prinți, un copil, a putut să scape de cruzimea ei. Timp de zece ani, regina-mamă a domnit în Iuda cu o mână de fier; dar de îndată ce tânărul prinț a avut vârsta necesară pentru a deveni rege, Atalia a fost răsturnată de la putere și omorâtă (2 Regi 11:1-16).

Condițiile de viață pentru femeia mamă din timpurile Vechi Testamentale incomparabil de grele cu posibilitățile nenumărate pe care le are astăzi o mamă. Nu aș vrea să insist asupra confortului în care astăzi o mamă poate să-și crească copiii, sau asupra problemelor cu care ea se confruntă, ci aș dori să creionăm în câteva cuvinte portretul ideal al unei mame din societatea contemporană.

Nu există un rol mai plin de influență și putere pe Pământ decât cel de mamă. Oricât de semnificative pot fi oamenii politici, militari, din domeniul educației sau cel religios, nici unul nu se compară cu înrâurirea pe care o exercită mamele în viața propriilor copii. Cuvintele lor nu pot fi uitate complet niciodată, atingerea lor lasă o impresie neștersă și amintirea prezenței lor ține o viață întreagă.

Charles R. Swindoll autorul cărții *Familia Puternică*, spune că ceea ce caracterizează o mamă este gingășia, spiritualitate autentică, încredințare lăuntrică, dragoste lipsită de egoism și stăpânire de sine.

O mamă gingașă este cea care își înva-

ță copiii să fie expresivi, să fie plini de grijă și de compasiune, să se mângâie dacă pierd ceva sau pe cineva drag lor.

O mamă cu o spiritualitate autentică doarește ca devărlul să fie cunoscut, vorbește adevărul, modelează adevărul, răsplătește căutarea sinceră a copiilor după adevăr și îl înalță prin trăirea proprie.

Încredințarea lăuntrică o poate avea orice mamă care crede cu toată tăria și este pe deplin sigură de adevărul pe care îl rostește și îl trăiește în fața copiilor ei. Această încredințare lăuntrică a mamei transmite siguranță și încredere în inima copiilor.

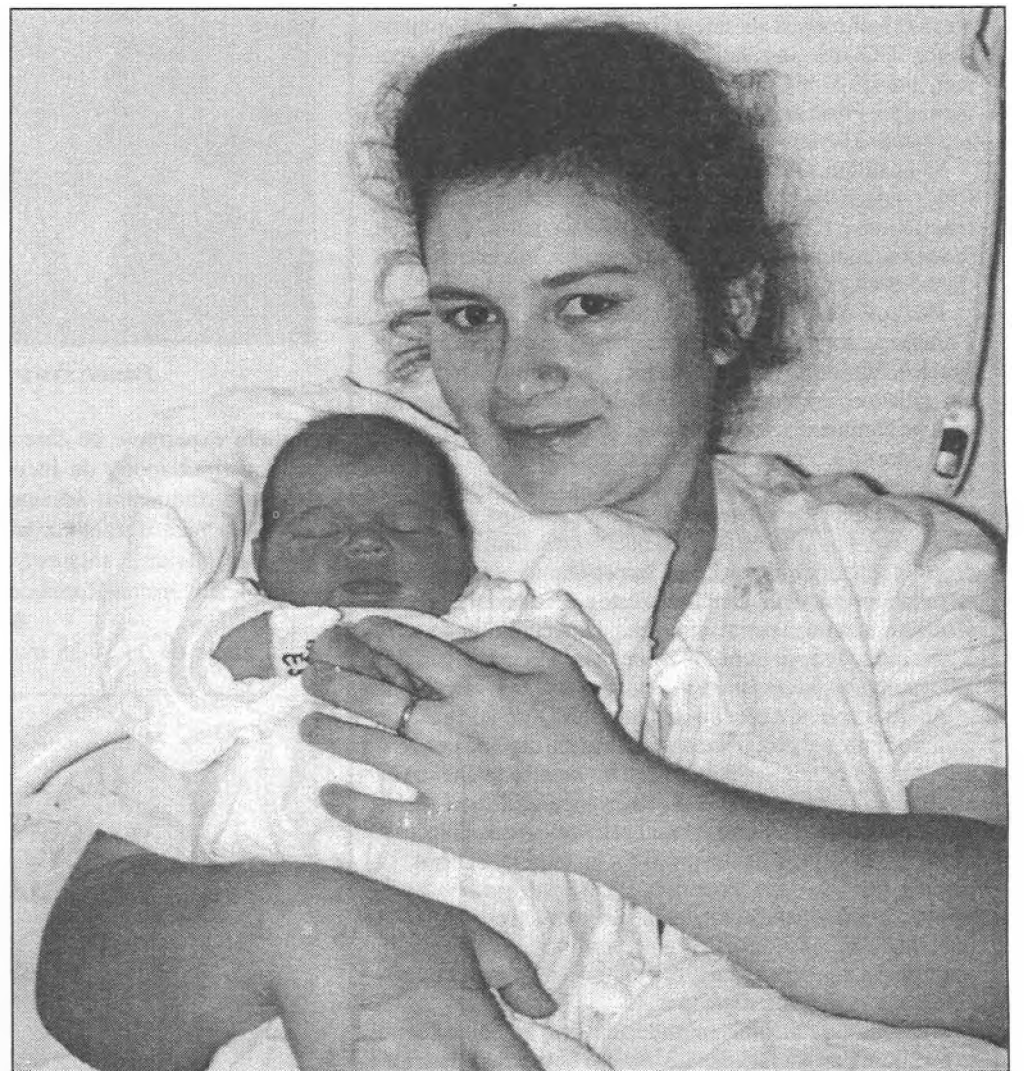
Dragostea lipsită de egoism a unei mame are de a face cu căutarea binelui altuia. Este o dragoste dezbrăcată de eu. Dragoste când doare. Dragoste când ești obosit. Dragoste când implică disciplină. Dragoste când înseamnă să stai la datorie...spălând... pregătind mese...adunând lucrurile în casă... făcând planuri de viitor, visând visuri mărețe. Dragoste când aceasta înseamnă să ai grijă de aceia a căror naștere nu ai planificat-o la fel de mult ca cei ale căror nașteri le-ai planificat.

Mămicile care și-au făcut datoria sunt mămici care stabilesc anumite limite clare și spun: „Acum, e gata!”. Este atât de greu să fii consecvent și totuși dragostea are nevoie de echilibrul pe care numai disciplina îl poate oferi. Așadar, dragi mame trebuie să învățați să vă stăpâniți atât dragostea, cât și nervii.

Vă invit să ne punem fiecare dintre noi care suntem mame, cum ar arăta societatea de azi, dacă fiecare mamă ar putea fi caracterizată prin: gingășie, spiritualitate autentică, încredințare lăuntrică, dragoste lipsită de egoism și stăpânire de sine.

Condițiile în care astăzi o mamă poate să-și îndeplinească bine rolul sunt incomparabil mai bune decât cele în care au trăit mamele evreice în perioada Vechiului Testament. Dar oare facem noi mai mult decât ele pentru a da o bună creștere celor care mâine vor deveni oameni în societate și copii ai Împărăției lui Dumnezeu?

Nicoleta Burtic

Monica Gherman cu Letița Estera